



Zonder twijfel voor het kind

Een gemeenschappelijke visie
van de Gecertificeerde Instellingen

Woord vooraf

Het zorglandschap voor kinderen is sterk in beweging. Als Gecertificeerde Instellingen (GI's) werken we intensief samen met de partners uit dit landschap. Wij zijn enerzijds verantwoordelijk voor het uitvoeren van de kinderbeschermingsmaatregelen (voorlopige) ondertoezichtstelling, (voorlopige) voogdij en de uitvoering van de Jeugdreclassering. Anderzijds werken wij ook zonder maatregelen in gezinnen en met lokale teams. De samenwerking met onze partners¹ is sinds de inwerkingtreding van de nieuwe Jeugdwet in 2015 lokaal verschillend vormgegeven. Dit leidt in de praktijk tot vragen en onduidelijkheden over bijvoorbeeld de rol, positionering en werkwijze van de GI's.

Wij ambiëren een gemeenschappelijke visie, die wij in deze notitie beschrijven aan de hand van de volgende thema's:

- **Veiligheid van kinderen in gezinnen,**
- **Waardetoevoeging,**
- **Positionering en structuur,**
- **Vakmanschap, expertise en rollen,**
- **Randvoorwaarden en zorgen.**

¹ Veilig Thuis, Raad voor de Kinderbescherming, Jeugdhulpinstellingen, lokale teams, gemeenten, het onderwijs, (J)ggz, pleegzorg en vele anderen

Op basis van deze visie hebben wij een kwaliteitsagenda geformuleerd en die aan het slot van dit stuk toegevoegd. De kwaliteitsagenda sluit ook aan bij de verschillende actieprogramma's van het Rijk, zoals 'Zorg voor de Jeugd' en 'Geweld hoort nergens thuis'. De kwaliteitsagenda vormt de basis voor ons meerjarenbeleid, dat wij in 2020 en 2021 in een lerende werkwijze uitvoeren. Op deze manier willen we een aantal fundamentele aanpassingen doorvoeren om de jeugdbescherming in ons land te verbeteren. Wij voelen ons hier verantwoordelijk voor. Extra middelen zijn echter een voorwaarde om alle verbeteringen te kunnen realiseren.

Als GI's staan wij voor de continue opgave om de veiligheid van kinderen beter te borgen. Omdat we als jeugdbeschermers vinden dat we niet in een keten maar in een netwerk zouden moeten samenwerken, is het nodig om niet alleen onze eigen werkwijze, maar ook de samenwerking met alle partners verder te verbeteren. Door goed met elkaar verbonden te zijn kunnen we de meeste waarde toevoegen in gezinnen waarin onvoldoende veiligheid is voor de kinderen.

Voor opmerkingen of aanvullingen zijn wij natuurlijk altijd bereikbaar en kunt u mij als voorzitter van het Platform Jeugdbescherming altijd benaderen.

René Meuwissen

1

Veiligheid van kinderen in gezinnen

Wat verstaan we onder kindveiligheid?

Wij maken bij de veiligheid van kinderen onderscheid tussen 'acute onveiligheid', 'structurele onveiligheid' en 'stabiele veiligheid'. Met acute onveiligheid bedoelen we onveiligheid die om direct handelen vraagt. Van structurele onveiligheid spreken we als er in het gezin zich herhalende of voortdurend onveilige gebeurtenissen plaatsvinden. Stabiele veiligheid gaat om de stabiele, veilige situatie die wij willen bereiken en die bijdraagt aan het gezond en kansrijk opgroeien van kinderen. De begrippen zijn nauw met elkaar verbonden. Stabiele veiligheid kan niet ontstaan als niet eerst de dreiging van onveiligheid wordt weggenomen.

'Alle kinderen blijvend veilig. Stabiele veiligheid draait om de mogelijkheid voor kinderen om mee te doen in de samenleving als geheel.'

Uiteindelijk draait het om meer dan alleen veiligheid. We zetten ons in voor het gezond en kansrijk opgroeien van kinderen. De basis van het werken aan kindveiligheid is voor de jeugdbescherming: alles doen voor het bereiken van een gezond opvoed- en opgroei-klimaat, waarin minderjarigen zich vrij, veilig en kansrijk kunnen ontwikkelen.

Waarom is dit zo belangrijk?

Kinderen hebben het recht om in veiligheid op te groeien. Artikel 19 van het 'Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind' stelt ook dat kinderen beschermd moeten worden tegen alle vormen van geweld, mishandeling en verwaarlozing. Onveiligheid bedreigt dit recht. Onveiligheid in de kindertijd werkt een leven lang door en kan van generatie op generatie schade veroorzaken.² Verschillende factoren, zoals armoede, schulden, psychiatrische problemen, complexe scheidingen, delict gedrag, verslaving en verstandelijke beperkingen, kunnen de veiligheid van kinderen negatief beïnvloeden. In de praktijk zien we dat er nooit maar één factor speelt. Het zijn altijd combinaties van factoren. Inhoudelijk zijn de 'Big 5' (support³, wonen, werk en

² Zie voor meer achtergronden ook de Adverse Childhood Experience (ACE) studies <https://www.cdc.gov/violenceprevention/acestudy/index.html> (opgeroepen op 04.10.2019).

³ Support betekent dat er minimaal één volwassen persoon langdurig beschikbaar is om de gezinsleden te steunen, en dat er en in bredere zin andere mensen in de omgeving zijn die steun kunnen bieden.

school, inkomen en schulden, zorg en ondersteuning) en de psychische gezondheid van de verschillende gezinsleden belangrijke aspecten om effectief in ons werk te kunnen zijn.

'Dat de ontwikkeling geborgd is. Dat een kind zich frank en vrij voelt en zich kansrijk kan ontwikkelen.'

'Wij komen op het toneel als er sprake is van een acuut of structureel onveilige situatie of een ernstig hapering in de ontwikkeling van kinderen. Als wij die samen met het netwerk en het lokale team hebben *opgelost* trekken wij ons in veel gevallen weer terug.'

Wanneer komen wij in beeld?

Voor iedereen werkzaam binnen het (jeugd)hulpstelsel is veiligheid van kinderen in gezinnen en delict gedrag van kinderen en/of jongeren een aandachtspunt. Wanneer hier signalen en twijfels over zijn, meestal in combinatie met onmachtige ouders, kunnen wij ondersteunen als onderdeel van het preventieve veld of als onderdeel van het niet-vrijwillige kader. Hierbij gaat het vaak om de samenwerking met ouders die om verschillende redenen onmachtig zijn om een veilige opvoeding aan hun kinderen te bieden.

Hoe zetten wij ons in voor veiligheid?

Om ons werk uit te voeren handelen wij met kennis van zaken over de wettelijke kaders van maatregelhulp, met kennis van relevante methoden en ervaring. Om ons werk te kunnen doen hanteren wij risicotaxatie-instrumenten. We maken veiligheidsafspraken voor de korte termijn (herstel van acute veiligheid), zodat er ondertussen aan de stabiele veiligheid gewerkt kan worden. We doen dit systeemgericht met het gezin en de naasten van het kind. In het belang van de veiligheid van het kind kiezen we echter - zonder twijfel - altijd voor het belang van het kind. Om dit te kunnen doen beschikken we over kennis van de specifieke problematiek van onveilige situaties, weten we wat dat met kinderen en gezinnen doet en welke vorm van hulp nodig is. 'Voor het kind' kiezen is niet hetzelfde als 'tegen de ouders'. Wij streven er altijd naar dat een kind een betekenisvolle relatie kan hebben met zijn/haar ouders.



Het functioneren van de samenwerking met onze partners is heel belangrijk voor ons werk. Dat geldt ook voor het samen leren (wat werkt) en het delen van deze kennis. Wij kunnen en willen het niet alleen en zijn daarom afhankelijk van het informele en formele veld om het kind heen (waarbij wij in het dagelijks werk veel regionale en zelfs lokale verschillen in dat formele veld zien).

Wij werken in gezinnen waar ouders onmachtig zijn om goed genoeg voor hun kinderen te zorgen. Door een combinatie van vakmanschap (benadering) en expertise (kennis) lukt het ons in de meeste gevallen om deze gezinnen verder te helpen.

Concreet betekent dit het volgende:

- Wij zien wat er goed gaat in een gezin, gaan ervan uit dat ouders het beste voor hun kinderen willen, maar zijn ook heel open over alle punten die zorgen baren en die dus echt beter moeten. Ook als dat confronterend is voor de desbetreffende opvoeder(s). Jeugdbescherming is anders dan jeugdhulp.
- Wij gaan een relatie aan met het gezin om het te motiveren tot hulpverlening. We maken gezamenlijk een analyse over de redenen die de onveiligheid in stand houden, onderzoeken wat er nodig is om dit op te lossen zodat het in ieder geval goed genoeg is en streven ernaar om intergenerationele overdracht van problemen te doorbreken. Bij jongeren die een strafbaar feit hebben gepleegd zorgen wij voor een beter toekomstperspectief en willen we terugval/recidive voorkomen. Hierin onderscheiden wij ons van de veelal onderzoekende taakstelling van de Raad voor de Kinderbescherming en Veilig Thuis. In wezen bieden wij ook volwassenenzorg of systeemzorg door het begeleiden van ouders en door hen te motiveren om het anders te doen.
- Voor de continuïteit van zorg en hulp zijn wij er zo kort als mogelijk en zo lang als nodig. Dit is onder andere afhankelijk van de eigen draagkracht van ouders en kinderen. Als er bijvoorbeeld sprake is van beperkingen bij ouders en/of kinderen, maar ook in andere situaties kunnen de zorg en hulp langer duren dan bij andere gezinnen.

- Wij beschikken over veel expertise om risico's voor kindveiligheid te kunnen inschatten (door een combinatie van wetenschappelijke onderbouwing en jarenlange praktijkervaring).
- Wij kunnen bepalen welke compenserende hulp er nodig is bij structurele onveiligheid om de ontstane veilige situatie te borgen. Dit kan soms ook levenslange compenserende hulp zijn.

'Wat gaat er niet goed in de opvoeding? En dan concrete stappen zetten om die onveiligheid op te heffen. En ouders die wel willen maar niet kunnen. Dat vraagt om een ander soort maatregelen. En zo veel mogelijk samen met het netwerk.'

2

**Onze
toegevoegde
waarde**

Het optreden tegen acute onveiligheid en het creëren van stabiele veiligheid is onze specialiteit. Wij zijn er voor het kind als het veiligheidsvraagstuk voor anderen te complex is en weten als geen ander wat onveiligheid doet met het kind en het gezin.

'Wij zijn er, zodat anderen hun werk kunnen doen.'

Wij omarmen het principe van zo veel mogelijk opgroeien binnen het eigen netwerk. Problemen doen zich voor in het gezin en vragen dan ook om een oplossing in dit gezin, zodat het kind gezond en kansrijk - en indien mogelijk thuis of in het eigen netwerk - kan opgroeien. Tegelijkertijd hebben wij de opdracht om hierin compromisseloos voor het kind te kiezen op het moment dat de veiligheid van het kind in het geding is. Wij stellen daarom ook grenzen in het belang van het kind.

Ons werk begint in onveilige situaties. In veel gevallen zijn we op dat moment - in ieder geval voor een deel van een gezin - niet welkom. Toch staan onze professionals daar, elke dag weer. In deze context gaan we gesprekken aan met de gezinnen. Het is werk in een complexe dynamiek, waarin wij de krachten van het gezin zien en ook rekening houden met de rechten en plichten van de verschillende gezinsleden.

Waarom hebben wij deze toegevoegde waarde?

Onze toegevoegde waarde is de centrale focus op het terugdringen en liefst opheffen van de onveiligheid voor kinderen in opvoedingssituaties. Onze rol is in de Jeugdwet beschreven en vastgelegd. Wij zorgen ervoor dat het recht op veilig opgroeien geborgd wordt. Wij beschikken over wettelijk verankerd gezag ten aanzien van opvoeden ter bescherming van de veiligheid van kinderen. Daarnaast werken we in het kader van de kinderbeschermings- wetgeving die de inhoud van de kinderbeschermingsmaatregelen regelt. En werken we in het kader van strafrecht voor de jeugreclasseringsmaatregelen.

Hoe brengen wij onze toegevoegde waarde in praktijk?

Waarde toevoegen met een gestructureerde methodische aanpak

Wij werken gestructureerd planmatig en in fasen aan de uitvoering van het gezinsplan. Dit plan maken wij samen met de ouders op basis van de aanwijzingen van de rechter en wat er al bekend is (door mogelijk eerdere hulpverlening). Het plan is van het gezin en wij stellen het samen met hen op.

'Invoegen, toevoegen en uitvoegen.'

In het opstellen en uitwerken van het plan gaan we met het gezin op zoek naar wat voor hen en voor de veiligheid van het kind van waarde is. We proberen hierbij zo dicht mogelijk aan te sluiten bij de individuele gezinssituatie, zonder hierbij de veiligheid uit het oog te verliezen. Dat betekent dat we onderzoeken wat er nodig is om stabiele veiligheid te creëren op basis van een goede analyse van wat er aan de hand is, wat de oorzakelijke en in stand houdende factoren zijn, en wat de gevolgen hiervan zijn voor het kind.

Waarde voegen we samen met anderen toe

Onze toegevoegde waarde neemt toe bij intensieve samenwerking met de lokale teams en de specialistische aanbieders. Dit geldt zeker met het oog op de continuïteit voor het kind en het gezin. Een *warme overdracht* is niet genoeg. De jeugdbeschermers doen dit door samen met netwerkpartners op te trekken, gebruik te maken van elkaars kennis, kennis te delen en het lokale veld en specialistische aanbieders te ondersteunen.

Hierbij geldt: hoe tijdiger we erbij betrokken worden, hoe beter we samen erger kunnen voorkomen.

'Je moet ritsen.'

Samenwerken en expertise inbrengen kan op veel verschillende manieren. Omdat we niet als keten⁴ maar als netwerk met elkaar willen samenwerken, vinden we het belangrijk dat werkprocessen met de lokale partners goed op elkaar afgestemd zijn.

⁴ Zie voor meer achtergronden ook de Adverse Childhood Experience (ACE) studies <https://www.cdc.gov/violenceprevention/acestudy/index.html> (opgeroepen op 04.10.2019).)

Er is hierbij geen sprake van één model dat voor alle situaties passend is. Als jeugdbeschermers sluiten we aan bij het desbetreffende lokale netwerk en voegen we onze kennis en ons vakmanschap daaraan toe. De medewerkers zien en leren van elkaar. Dit kunnen en doen wij zowel met als zonder maatregel.

'Zet goede werkers bij elkaar en je probleem is opgelost. De hamvraag is: wat versta je onder goede werkers en hoe krijg je ze rond de tafel, ieder vanuit z'n rol? In interactie worden grenzen geslecht en krijg je het opgelost.'

Wij zijn er zolang als nodig (en niet langer)

We zullen ons werk pas afronden als de doelen uit het gezinsplan behaald zijn. Ook hier kijken wij weer naar zowel de korte- als de langetermijndoelen, zoals ook beschreven in het plan. In veel gevallen is onze betrokkenheid tijdelijk, totdat er sprake is van stabiele veiligheid.

Tegelijkertijd nemen wij voor veel kinderen een andere rol in, die van voogd. Dat is soms voor korte tijd, maar onze rol kan ook al tijdens de zwangerschap beginnen en tot het 18^e levensjaar duren. Sommige ouders hebben blijvende ondersteuning nodig. Dit kan bijvoorbeeld door een eigen beperking, al dan niet in combinatie met een beperking van het kind. Voor deze kinderen zijn wij er zolang als nodig, soms meer en soms minder op de voorgrond (meebewegend met de behoeften van kind en ouders of pleegouders). Ook hier werken wij samen met zorgaanbieders voor het kunnen bieden van compenserende (levenslange) hulp of ondersteuning.

'De kennis van wat dat met mensen doet, en wat mensen nodig hebben om daar doorheen te komen. En vaardigheden om in contact te komen. Te motiveren, te stimuleren, te zorgen voor de juiste hulp op het juiste punt. Kennis en vaardigheden om partijen bij elkaar te brengen en te verleiden. De jeugdbeschermer is een spin in het web met verstand van het totale plaatje.'

Voorkomen van uithuisplaatsing

Wij zijn terughoudend in het overwegen van uithuisplaatsingen, omdat wij weten dat de gevolgen daarvan voor het kind en de ouders zeer ingrijpend zijn. Bij een onontkoombare beslissing tot uithuisplaatsing zetten wij altijd vanuit meerdere perspectieven expertise in om een tunnelvisie op een dergelijke ingrijpende beslissing te voorkomen. De jeugdbeschermer organiseert bij deze beslissingen zijn eigen tegenkracht.

Wij waken voor dogmatische discussies en perverse prikkels. Het draait niet om de vraag *wel of niet uit huis plaatsen*, maar om veiligheid en ontwikkelkansen voor kinderen. Tot slot zijn wij kritisch als het gaat om het *maakbaarheidsdenken* dat alle risico's voor 100% zijn uit te sluiten. Werken in onzekerheid is inherent aan de jeugdbescherming. Wij zijn geschoold in werken in deze onzekerheid en doen ons werk daarom ook nooit alleen.

'Het *doel* en het *gewenste effect* worden soms door elkaar gehaald in discussies rond uit huis plaatsen.'



3

Positionering Gecertificeerde Instellingen

Welke partners en expertises zijn er nodig voor kindveiligheid?

We werken samen met een grote diversiteit van informele en formele partners. Hierbij betrekken we informeel simpelweg alle *mensen die willen dat het goed gaat met het kind* (familie, vrienden, opa, oma, de school, juf, meester, sportverenigingen, pleegouders et cetera). Want zij zijn degenen die kunnen bijdragen aan de oplossing en zij zijn nodig voor stabiele veiligheid.

Daarnaast werken wij over de hele breedte van het sociale domein samen met een professioneel (formeel) netwerk: de (jeugd)hulpaanbieders, Jeugd- en volwassenen-ggz, de Raad voor de Kinderbescherming, de Rechtbank, Openbaar Ministerie, Veilig Thuis, Politie. En uiteraard lokale teams, jongerenwerk, gemeenten, onderwijs en diverse andere partners die nodig kunnen zijn (afhankelijk van het desbetreffende kind). Tot slot heb je als jeugdbeschermer je eigen collega's. Het is niet te overschatten hoe belangrijk al deze partners voor elkaar zijn. Om effectief te zijn is het belangrijk dat wij niet alleen met de kinderen, maar vooral ook met de ouders en/of andere direct-betrokkenen bij het gezin nauw samenwerken.

'Je hebt mensen nodig die zich zorgen maken om het kind.'

Positionering, waarom?

Op dit moment is het veld nog te veel als keten georganiseerd: als professionele organisaties werken we⁵ vaak onnodig achter elkaar aan. Dit is niet alleen ondoelmatig, maar sluit vaak niet aan bij de vraag welke interventies wanneer nodig zijn.

We moeten kinderen die in onveiligheid verkeren sneller veilig kunnen stellen (waar nodig door middel van flexibel en met op elkaar afgestemde, gelijktijdig lopende processen). Wij kiezen dan ook voor verandering in de vorm van beter op elkaar afgestemde samenwerking. In plaats van *samen in een keten* gaan we naar *samen in een netwerk*⁶.

'Openheid. Informatie delen. Transparant kunnen zijn over je eigen handelen en reflecteren op je eigen waarneming.'

⁵ Zeker bij onze directe partners Veilig Thuis en de Raad voor de Kinderbescherming.

⁶ En uitzondering hierop vormt bijvoorbeeld het strafrecht, waarin de volgtijdelijkheid van acties een inhoudelijke reden heeft.

We gaan hierbij uit van verbondenheid met onze partners, met wie wij niet achter elkaar maar gelijktijdig⁷ aan elkaar werken, zodat we onze inhoudelijke rollen en capaciteiten beter kunnen bundelen en de doorlooptijden verbeteren. Wat onze directe partners Veilig Thuis en de Raad voor de Kinderbescherming betreft denken we dat we nog een stap verder moeten gaan door te onderzoeken wat er nodig is om zo effectief mogelijk te kunnen werken. Ook integratie van organisaties is bespreekbaar als dit nodig en mogelijk blijkt te zijn (organisatiebelang is ondergeschikt aan effectiviteit van de hulp). Wij betrekken de lopende pilots rond het verkorten van de jeugdbeschermingsketen hierbij. Altijd dienen de *checks and balances* voor de inwoners goed gegarandeerd te zijn.

Positionering in een volledig⁸ netwerk is belangrijk. Omdat we zelf geen (jeugd)hulp-aanbieders zijn en tegelijkertijd in lokaal verschillend ingerichte (jeugd)hulpsystemen werken, zijn de regionale of zelfs lokale structuren waarin wij werken steeds anders. Dat maakt dat de netwerken ook telkens verschillend georganiseerd zijn. Onze ambitie is dan ook om als GI's tijdig de kwaliteit te bieden die van toegevoegde waarde is en die onze gezinnen verdienen. Onafhankelijk van hoe het lokale en/of regionale (jeugd)hulpsysteem is ingericht.

Hoe?

Om kwalitatief hoogwaardige jeugdbescherming binnen een netwerksamenwerking te kunnen bieden is het vooral nodig om goed aan te sluiten bij wat de kinderen en hun naasten zelf het belangrijkste vinden, wat voor hen de grootste waarde heeft en bijdraagt aan de veiligheid van de kinderen in dat gezin. Het vakmanschap van de jeugdbeschermer zit in het balanceren tussen wat het kind en gezin het belangrijkste vinden, en wat nodig is om veiligheid te realiseren. Waarbij het 't streven is om de veiligheid van het kind tot het gemeenschappelijk doel te maken.

⁷ De kern is dat het mogelijk moet zijn om waar nodig, gelijktijdig hulp in te kunnen zetten.

⁸ Met volledig bedoelen wij: alle benodigde partners.

Door onze werkwijze met de partners uit het sociale domein, het veiligheidsdomein en de (jeugd)hulp te concretiseren zorgen we voor optimaal op elkaar afgestemd en doorlopend werk ten dienste van het kind. Zo kunnen we tijdig bij een gezin betrokken worden door bijvoorbeeld een lokaal team. Omgekeerd gaan wij onze partners in de specialistische (jeugd)hulp in de toekomst nog eerder bij ons werk betrekken (bijvoorbeeld ter consultatie), zodat zij reguliere, specialistische (jeugd)hulp kunnen bieden. Een randvoorwaarde hierbij is uiteraard dat deze hulp beschikbaar moet zijn.

In het netwerk zijn kwaliteitsaspecten van belang

Wij hebben binnen het netwerk te maken met verschillende richtlijnen, kwaliteitseisen en toezichthouders. Soms vormen die een uitdaging voor het resultaatgericht handelen in een netwerk (bijvoorbeeld privacybescherming van cliënten, zoals in de geneeskundige en psychiatrische zorg). Goede samenwerking met partners is nodig om de risico-inschatting compleet te maken. De intensivering van deze samenwerking vinden we daarom heel belangrijk.

Het regelen van de regie in het netwerk

Daarnaast willen we in alle gemeenten waar we werken de regierol duidelijk hebben. Wie is wanneer met het gezin bezig? En hoe organiseren we in deze gemeenten met deze betrokkenen een doorlopende lijn van ondersteuning en hulp (in plaats van losse bouwstenen die achter elkaar zijn geschakeld)?

Altijd heeft het gezin de centrale rol in het netwerk. Afhankelijk van de problematiek die er speelt, kunnen lokale teams, gespecialiseerde (jeugd)hulpverleners en wij als jeugdbeschermers regierollen hebben. Op het moment dat wij als jeugdbeschermers erbij betrokken zijn hebben wij de regie over wat van belang is voor de veiligheid van het kind en/of kinderen in het gezin en vragen wij aan alle betrokkenen advies. Wij volgen dat advies of beargumenteren goed waarom niet.

'Om deze kinderen te kunnen helpen moet je vaak de ouders helpen.'

Met samenwerken in het netwerk de gezamenlijke expertise verhogen

Onze ambitie als GI's is om via hechtere samenwerking de algehele expertise in het (jeugd)hulpstelsel te verbeteren. Dit doen we door kennis over te dragen en de belangen van kinderen in onveiligheid te behartigen. Hierbij hebben we de wetenschap, de politiek, kennisfora, media en de publieke opinie nodig. Zeker waar het gaat om kennis over de effectiviteit van interventies. We willen meer inzetten op het vergroten van onze expertise, bijvoorbeeld door gezamenlijk meerjarig onderzoek. Daarnaast zien we kansen op samenwerking rondom het kwaliteitsbeleid, bijvoorbeeld door elkaars audits te doen. We zetten dus in op twee aspecten: ten eerste het verbreden van onze expertise met de partners binnen de eigen regio en ten tweede het verder verbeteren van onze eigen kennis als sector jeugdbescherming door extra effectiviteitsonderzoek. Dit gaat enerzijds over onze preventieve werkzaamheden en anderzijds over het functioneren van de kinderschermingsmaatregel of de jeugdreclasseringsmaatregel.

Werken in een preventieve en in een niet-vrijwillige context

De discussie over *drang en dwang* heeft een aantal jaren geleden veel losgemaakt. Inmiddels zien we in onze samenwerking met de lokale teams en de specialistische (jeugd)hulp dat het steeds minder over *drang en dwang* gaat, maar meer over de vraag hoe en wanneer wij bijvoorbeeld de lokale teams kunnen ondersteunen met preventieve interventies of dat we nodig zijn om in het niet-vrijwillig kader te werken.

We gebruiken de termen *drang en dwang* niet meer en spreken over werken in een preventieve context enerzijds en in het niet-vrijwillige kader anderzijds. Het gaat om de expertise die wij inbrengen en de vraag die aan ons wordt gesteld. Die kunnen dus in de desbetreffende regio/de desbetreffende gemeenten verschillend zijn.



4

**Vakmanschap,
expertise en
rollen**

Het belang van onze mensen en hun vakmanschap is niet te overschatten

'De jeugdbeschermer is zijn/haar eigen instrument.'

Het gemiddelde kind bestaat niet en *de gemiddelde jeugdbeschermer* ook niet. Onze jeugdbeschermers zijn hun eigen instrument. Zij brengen als persoon hun vakmanschap (voortkomend uit hun ervaring, persoonlijke vaardigheden, affiniteit en attitude) en expertise (inhoudelijke kennis) mee. Zij kijken door deze stabiele basis met een brede blik naar de grote diversiteit van problemen. De individuele medewerker als persoon is dus ontzettend belangrijk. De kunst is om een goede 'match' te maken tussen de desbetreffende jeugdbeschermer en een gezin. Het is wetenschappelijk bewezen dat dit van grote invloed is op de effectiviteit van de inzet. Medewerkers dienen hun eigen vakmanschap aandacht te blijven geven, bewust te reflecteren en hun eigen expertises verder te ontwikkelen.

Onze medewerkers verbinden pedagogische, gedragsdeskundige, juridische expertise en meer. Zij functioneren op hbo, wo en postacademisch niveau en werken vanuit een sterke methodische basis en altijd met een brede blik. Door de inhoudelijke complexiteit en kennisintensiteit is het noodzakelijk dat onze organisaties een groot aantal gedragswetenschappers op academisch en post-academisch niveau kunnen inzetten. Tegelijk hebben wij hierbinnen ook aandacht en ruimte voor functiedifferentiatie. De een heeft meer affiniteit met het werken met oudere jongeren, de ander juist met jongere kinderen. De een is gespecialiseerd in het werken met verstandelijk beperkten, de ander heeft veel ervaring met complexe scheidingen, tienermoeders of loverboy-problematiek. De een heeft juist veel ervaring en affiniteit met verslavingsproblematiek, de ander werkt het liefst met de justitiële kaders rond jeugdreclassering.

Wij faciliteren deze functiedifferentiatie, zodat mensen het beste tot hun recht komen. Dit geldt bovenop de brede blik, een sterke methodische basis en bijbehorende noodzakelijke kwaliteitseisen die voor ons allen gelden. Naast deze goed toegeruste jeugdbeschermers hebben wij in onze organisaties ook academici en post-academici in huis met verschillende expertises.

Deze methodische basis met een gefundeerd instrumentarium stellen we centraal. De medewerkers in alle GI's gaan werken vanuit een stabiel instrumentarium en bijbehorende methodes, gericht op doorontwikkeling en zonder *eigen* aanpassingen per GI. Zo vergroten we de herkenbaarheid en bevorderen we de uitwisseling van kennis en expertise onderling en in het netwerk.

'De horizontale steun van collega's in dit belastende werkveld moet je heel sterk maken.'

Waarom is dit vakmanschap en deze expertise zo belangrijk?

- De kinderen hebben herstel nodig nadat zij in onveiligheid hebben verkeerd. Wij zorgen dat de juiste partijen dit herstel kunnen bieden.
- De jongeren hebben een toekomstperspectief nodig nadat zij met strafrecht in aanraking zijn gekomen. Wij zorgen voor het verlagen van de recidive en we zorgen ervoor dat de jongeren weer een kans hebben in de samenleving.
- De gezinnen waarmee wij werken (en de problematiek die zij hebben) vragen om medewerkers met het juiste vakmanschap en de passende expertise om herstel te kunnen bieden.
- Onze jeugdbeschermers verstaan de kunst om niet meegezogen te worden in de problemen van ouders, maar juist altijd het kindbelang voor ogen te houden.
- Zij werken vanuit onze maatschappelijke rol die de samenleving ons meegeeft en de geldende wetgeving.

Hoe laten wij vakmanschap en expertise goed tot hun recht komen?

Wij zijn ons als organisaties bewust van het feit dat het de individuele jeugdbeschermers zijn die het werk doen. Als organisatie dienen wij hen daarom zo goed mogelijk te faciliteren.

Naast een goede werving zijn hierin belangrijk:

- Gezamenlijk opleiden: afhankelijk van de registratie SKJ zijn er EVC-programma's nodig en verder geaccrediteerde praktijkprogramma's, die wij samen ontwikkelen en aan onze medewerkers aanbieden;
- Een gefundeerde en valide set van methodes en een herkenbaar instrumentarium voor bijvoorbeeld de risicotaxaties dat we samen ontwikkelen en hanteren, in samenwerking met de wetenschap;
- Wij zetten ons in voor duurzame inzetbaarheid van onze mensen, die wij willen binden en boeien. Hierbij denken we aan de volgende punten:
 - Ontwikkeling door coaching (op het vak en op het individu) en het blijven voeden van het vakmanschap;
 - Een verantwoorde omvang van de caseload met een zorgvuldige opbouw van de caseload; ook het inwerken van nieuwe mensen kost de huidige medewerkers tijd;
 - Als GI breed inzetbaar zijn; de juiste medewerker(s) en expertise die het gezin vraagt kunnen leveren en hierbij rekening houden met de grenzen en affiniteit van medewerkers. Ook: de diverse specialismen binnen de organisatie borgen;
 - De veiligheid van onze jeugdbeschermers. Zij moeten zich kunnen inzetten zonder angst voor bedreiging en geweld, zowel mentaal als fysiek;
 - Kennisuitwisseling en het faciliteren van samen leren;
 - Als organisatie collegiaal zijn en naast de medewerker staan (ook bij tuchtzaken en klachten) en hier samen van willen leren;
 - Passende en aantrekkelijke arbeidsvoorwaarden.

'Flexibele organisaties zijn nodig voor die facilitering. Omdat er zo veel veiligheidsissues en uitdagingen zijn voor de Jeugdbeschermer. Je moet back-up hebben van een organisatie om het lef te hebben voor deze rol.'

- Wij willen op korte termijn met elkaar en onze partners in het netwerk (met name Veilig Thuis en de Raad voor de Kinderbescherming) naar oplossingen zoeken om het verloop te verlagen en het tekort aan personeel op te lossen.

Voor onszelf geldt daarnaast dat de omvang van een organisatie weliswaar niet zaligmakend is, maar dat een bepaalde massa ook wel weer nodig is om kwaliteit te kunnen leveren, voldoende beschikbaar te kunnen zijn en met schommelingen in instroom te kunnen omgaan. Nadenken over samenvoeging van verschillende functies, zoals Jeugdbescherming, Raad voor de Kinderbescherming en Veilig Thuis om samen een groter gebied te kunnen bedienen, gaan wij dan ook niet uit de weg, mocht blijken dat dit de effectiviteit verhoogt. Uiteraard zullen we hierbij goed kijken naar macht en tegenmacht die nodig zijn (checks and balances) om ons werk uit te kunnen voeren en zonder twijfel voor het kind te kunnen kiezen.

'De jeugdbeschermer is degene die mag doorpakken als een kind in een onveilige situatie verkeert. Die strepen op de mouw zijn zichtbaar en daar gaan wij zorgvuldig mee om.'

Jeugdbescherming is een complex maar prachtig vak. Het werk stelt hoge eisen en de druk die van het werk kan uitgaan veroorzaakt een hoger ziekteverzuim dan in andere onderdelen van het (jeugd)hulpstelsel. Daarnaast is de druk op de arbeidsmarkt in onze sector groot, wat zorgt voor een bovengemiddelde uitstroom van personeel. Dit heeft zijn weerslag op de continuïteit en kwaliteit van het werk en een negatief effect op het (jeugd)hulpstelsel als geheel.

Binnen de hele (jeugd)hulp en dus in ons netwerk zien we deze problematiek van uitstroom en tekort aan gekwalificeerd personeel. Door het als netwerk op te pakken kunnen hiervoor wellicht ook gezamenlijk oplossingen worden bedacht. Bijvoorbeeld: door regelmatig van rol te mogen wisselen in het netwerk wordt het werken met de zwaarste doelgroep soms even verlicht, is er de mogelijkheid om anderen wegwijs te maken in de mogelijkheden en aanpak en kunnen weer anderen proeven aan de complexere doelgroep zonder daar een definitieve overstap voor te hoeven maken.

Onze kerntaak ligt in het niet-vrijwillige kader en net ervoor (preventief): voorkomen dat het niet-vrijwillige kader nodig is. 'Preventief' werken is mogelijk in vele vormen en heeft vele namen. Het kan zowel in contact met het gezin als indirecter, bijvoorbeeld via contact met het lokaal team. Het belangrijkste is de transparantie voor gezinnen (met welk mandaat werk je en wat zijn de rechten van de verschillende gezinsleden?).

Wij willen er graag bij betrokken worden om onze expertise en ons vakmanschap, niet in de rol van 'het dreigende vingertje'. Waar wij nu vaak nog ongevraagd in een gezin komen, willen wij vaker gevraagd komen. Dit hoort - wat ons betreft - ook bij het werken als netwerk, waarbij wij als professionele partners elkaar er tijdig bij betrekken. Omdat wij het niet-vrijwillige kader (kunnen) uitvoeren, hebben wij bepaalde competenties in huis. Deze competenties kunnen wij inzetten in het bredere veld als geheel, om leed te voorkomen en meer kindveiligheid te bieden.

'Je werkt soms met een maatregel, soms zonder. Het zijn de mensen die het doen. Zij hebben kennis en kunde. Het gaat erom dat je die mensen bij elkaar brengt en dat zij zich uitgerust voelen en het mandaat hebben om met intrinsieke motivatie de goede dingen met elkaar te doen.'

5

Rand- voorwaarden en zorgen

Randvoorwaarden

Om ons werk goed te kunnen doen, zijn bepaalde randvoorwaarden nodig. De hele (jeugd)hulpsector heeft sinds de decentralisatie onder druk gestaan van bezuinigingen en druk op de tarieven. Wat ons betreft is financieel gezien de bodem bereikt. Wij kunnen op dit moment onze verantwoordelijkheid kwalitatief niet waarmaken. Wij moeten over voldoende financiële middelen beschikken om ons werk - zoals ook wettelijk verankerd - te kunnen uitvoeren. Er is een aantal gemeenten dat onvoldoende oog heeft voor de kosten van de jeugdbescherming en -reclassering, en soms ver onder de kostprijs betalen. Dat is niet alleen voor ons als GI's onacceptabel, het pleegt ook roofbouw op de vele gemeenten die wel een redelijk tarief vergoeden.

'We moeten met elkaar met de inhoud bezig zijn, maar komen er niet aan toe omdat we alleen met randvoorwaarden bezig zijn.'

Na een aantal jaren ervaring concluderen we dat marktwerking en aanbestedingen geen passende financieringsvormen voor ons soort werk zijn. Wij moeten op elk gewenst moment een passende jeugdbeschermer aan een gezin kunnen koppelen. De financieringsvorm dient dit te ondersteunen, en gepaard te gaan met lage administratieve lasten, zodat wij onze middelen vooral in onze jeugdbeschermers kunnen investeren.

Hiernaast willen we toevoegen dat wij op dit moment werken met een woud aan toezichthouders en klachteninstanties. Dit is ondoelmatig en onoverzichtelijk.

Zorgen

Kijkend naar de huidige situatie van (jeugd)hulp en jeugdbescherming maken wij ons zorgen. Zorgen om verantwoorde financiering, het volgordelijk werken als keten in plaats van gelijktijdig als netwerk, de overbelasting van en het tekort aan personeel. De toename van agressie en geweld jegens onze mensen. Wij hebben daarom deze visie opgesteld, om als GI's zelf onze verantwoordelijkheid te nemen en te beschrijven hoe we zouden moeten werken. Er is verandering nodig om de in de visie beschreven doelen feitelijk te bereiken.

Daarnaast signaleren we dat de gezinnen met wie wij te maken hebben vaak hulp nodig hebben die door de specialistische (jeugd)hulpverleners onvoldoende of zelfs niet geboden wordt. Uiteraard willen wij als jeugdbeschermers altijd meedenken in wat er nodig kan zijn om dit te verhelpen. Dit zou bijvoorbeeld ook kunnen door een verantwoordelijkheid te nemen bij de inkoop van passende hulp.

'De meest kwetsbare kinderen die wij begeleiden zijn afhankelijk van specialistische hulp. Zij gaan door gebrek daaraan naar gesloten jeugdzorg, of worden *tijdelijk* in de crisisopvang geplaatst. Daar worden trauma's gecreëerd.'



Op de volgende pagina's hebben we met elkaar een kwaliteitsagenda afgesproken die aangeeft hoe wij de gestelde doelen in de komende jaren willen bereiken. Zoals gezegd kunnen wij dit niet alleen. Extra middelen zijn hard nodig hiervoor.

Kwaliteitsagenda 2020/2021

In bovenstaande visie hebben we onze ambities voor de verdere ontwikkeling van de thema's veiligheid, waardetoevoeging, positionering en structuur, vakmanschap/expertise/rollen en randvoorwaarden/zorgen beschreven. Deze thema's sluiten aan bij de diverse actielijnen van de Actieprogramma's *Zorg voor de Jeugd*⁹ en *Geweld hoort nergens thuis*¹⁰ en *Verbetering Feitenonderzoek in de Jeugdbeschermingsketen*¹¹. Net als onze partners in de jeugdhulp hebben wij sinds de decentralisatie onder grote bezuinigingsdruk gestaan. Dit heeft uitwerkingen gehad op de kwaliteit van ons werk. Door deze visie en kwaliteitsagenda willen we hierin verandering brengen. Voor een deel kunnen we dit zelf met onze partners in de uitvoering organiseren. Hiernaast hebben we echter ook financiële ondersteuning vanuit het Rijk of de gemeenten nodig. Samenvattend zien we voor onszelf de volgende ontwikkelpunten:

Veiligheid

- Wij willen dat onze partners zo snel mogelijk kunnen profiteren van onze expertise. Wij werken daarom structureel nog nauwer samen met onze partners (de lokale teams, gemeenten, onderwijs, Veilig Thuis, de Raad voor de Kinderbescherming, de Rechtbank, het OM en Politie), zodat we elkaar eerder erbij betrekken, gelijktijdig werken en wachttijden tussen de inzet van de verschillende expertises de uitzondering worden.
- Wij gaan als GI's expliciet maken wat wij niet acceptabel vinden (bijvoorbeeld geen tijdige of passende hulp, vanuit de lokale teams enerzijds en de specialistische hulp anderzijds). Als systeempartij hebben wij een signalerende en agenderende taak (bijvoorbeeld door vraag- en aanbodanalyses), maar ook een begrenzendende rol als situaties voor kinderen onveilig zijn.

⁹ *Actieprogramma Zorg voor de Jeugd*, Ministerie van VWS en J&V, (Den Haag, april 2018).

¹⁰ *Geweld hoort nergens thuis, aanpak huiselijk geweld en kindermishandeling*, Ministerie van J&V en VWS, en VNG (Den Haag, april 2018).

¹¹ *Actieplan Verbetering Feitenonderzoek in de Jeugdbeschermingsketen*, Ministerie van J&V (Den Haag, juni 2018).

- Wij hanteren als GI's eenduidigere methodes met gefundeerde instrumenten en een gemeenschappelijke taal, zodat er een einde komt aan de onhelderheid die er sinds de decentralisatie van de (jeugd)hulp is ingeslopen. Ongeacht hoe het lokale veld georganiseerd is zijn wij in staat om onze expertise en ons vakmanschap effectief in te zetten.

'Laten we sterk uitdragen wat onze overeenkomsten zijn, in plaats van te proberen onze verschillen groter te maken.'

Dit sluit aan bij de actielijnen *Betere toegang tot jeugdhulp voor kinderen en gezinnen*, *Jeugdigen beter beschermen als hun ontwikkeling gevaar loopt*, en *Stoppen en duurzaam oplossen*.

'De inzet van een professional is vaak van voorbijgaande aard. Daarom ben ik enthousiast over het concept *burgervoogd*. Dat is een vorm van normalisatie van jeugdhulp.'

Waardetoevoeging

- Het perspectief van kinderen en ouders nemen we altijd als uitgangspunt van ons werk. We doen dit bijvoorbeeld door ervaringsdeskundigen in te zetten (jongvolwassenen en/of ouders die zelf te maken hebben gehad met jeugdbescherming).

Op deze manier leren wij hoe ook in onveilige situaties altijd geprobeerd kan worden om te werken vanuit wat voor het individuele kind en zijn of haar gezin de meeste waarde heeft.

- We willen onze voogdijmaatregelen doorontwikkelen en differentiëren:
 - We willen meer aandacht voor initiatieven als burgervoogdij, netwerkpleegouders en andere vormen/ontwikkelingen waarin voogdij bij natuurlijke personen wordt belegd. Ons doel is het bieden van zo veel mogelijk continuïteit voor kinderen. Door bijvoorbeeld een lagere caseload streven wij ernaar dat onze voogden een betekenisvollere band kunnen opbouwen met de kinderen onder hun voogdij.
 - We willen het perspectief van kinderen nog beter onderdeel van ons werk laten zijn door het kind bijvoorbeeld structureler te betrekken bij besluitvorming over voogdij.

- Wij streven ernaar dat kinderen een betekenisvolle relatie met hun ouders kunnen opbouwen, in welke vorm dan ook.
- We onderzoeken hoe we beter op elkaar kunnen aansluiten: *aansluiten* en niet overdoen en zo minder overlap met andere partijen in ons werk realiseren. Hierbij zien we onszelf als netwerkpartner; wij trekken gelijktijdig en op elkaar afgestemd met elkaar op, dus niet meer als ketenpartners die enkel volgtijdelijk verschillende werkzaamheden uitvoeren.
- Samenwerken met andere professionals, die soms door een andere bril naar hetzelfde vraagstuk kijken, is niet altijd even eenvoudig. Een belangrijk leerpunt is hoe wij/onze medewerkers binnen ons/hun professionele netwerk met verschillende perspectieven omgaan (het professionele debat voeren).

Dit sluit aan bij de actielijnen *Meer kinderen zo thuis mogelijk laten opgroeien, Kwetsbare jongeren beter op weg helpen zelfstandig te worden* en *Aandacht voor specifieke groepen*.

Positionering

- Wat onze meest directe partners Veilig Thuis en de Raad voor de Kinderbescherming betreft onderzoeken we wat er nodig is om effectiever te kunnen werken (flexibel en met op elkaar afgestemde processen, gelijktijdig als het kan of moet). Ook integratie van organisaties is bespreekbaar als dit nodig blijkt te zijn. Wij betrekken de lopende pilots rond het verkorten van de jeugdbeschermingsketen hierbij.
- We zorgen ervoor dat onze werkprocessen (en voor de uitvoering benodigde kwaliteitsaspecten) duidelijk zijn en integraal deel uitmaken van het werken in een netwerk, bestaand uit de Raad voor de Kinderbescherming, Veilig Thuis, lokale teams, onderwijs, specialistische (jeugd)hulp en anderen.

'Je wilt er als voogd niet alleen zijn als het kind iets *fout* gedaan heeft. Je wilt er ook zijn op de leuke momenten! Je gunt elk kind een natuurlijke persoon die van hem of haar houdt, en waar dat onvoldoende lukt, ben jij er als voogd ook echt voor ze.'

- We zoeken naar een goede manier om de ggz voor volwassenen een structureel onderdeel van ons netwerk te laten zijn.
- Omdat we zien dat het benodigde (jeugd)hulpaanbod vaak niet aanwezig of niet-passend is, willen we voorstellen om een verantwoordelijkheid te nemen bij de inkoop van passende (jeugd)hulp op lokaal, regionaal en landelijke schaal. Dit voorstel willen we met onze partners nader verkennen.
- Omdat wij zien dat zo veel verschillende domeinen van invloed zijn op ons werk, vragen wij ons af of het werk van de Jeugdbescherming, Veilig Thuis en de Raad voor de Kinderbescherming niet breder gepositioneerd zou moeten zijn dan in de Jeugdwet en de Wmo. Ons werkt raakt zo veel verschillende domeinen dat we willen laten onderzoeken in hoeverre wij in de praktijk beter ons werk kunnen doen door een meer overkoepelende positionering, die al dan niet binnen de Jeugdwet verankerd is.
- We stemmen onze regiefunctie¹² lokaal af met de regiefunctie van onze partners. Hierbij onderzoeken wij met de lokale en regionale partners hoe we vanuit het basisuitgangspunt met elkaar bijvoorbeeld vanaf de eerste politiemelding een doorlopende, duidelijk georganiseerde regievoering creëren.
- We willen met elkaar tijdig en effectief onze expertise en ons vakmanschap toevoegen aan de lokale netwerken, ongeacht hoe deze georganiseerd zijn. Om dit te realiseren moeten we goed aansluiten bij wat het lokale netwerk nodig heeft.

¹² *Altijd heeft het gezin een rol in de regie. Daarnaast hebben lokale teams, gespecialiseerde jeugdhulpverleners en wij als jeugdbeschermers een regierol. Op het moment dat wij als jeugdbeschermers erbij betrokken zijn hebben wij de regie over wat van belang is voor de veiligheid van het kind en/of kinderen in het gezin en vragen wij aan alle betrokkenen advies. Wij volgen dat advies of beargumenteren waarom niet.*

- We werken als GI's samen om meer kennis over effectiviteit te ontwikkelen. Dit doen we door longitudinaal effectiviteitsonderzoek. Hierbij gelden voor ons de volgende uitgangspunten: *Als iets niet werkt, stop ermee; als iets werkt, doe het vaker en leer het anderen*. Hierbij betrekken we partners van de kennisinstituten, zoals hogescholen, universiteiten en het Nji.

Veel van deze punten sluiten goed aan bij de actielijnen *Investeren in vakmanschap, Jeugdigen beter beschermen als hun ontwikkeling gevaar loopt* en *Eerder en beter in beeld*.

Vakmanschap, expertise en rollen JB

- We zorgen voor een goede werving van ons personeel.
- Afhankelijk van de registratie SKJ zijn er EVC-programma's en een geaccrediteerd praktijkprogramma nodig in verband met de opleiding van onze medewerkers.
- We zorgen voor een gefundeerde set van methodes en een herkenbaar instrumentarium voor bijvoorbeeld de risicotaxaties.
- Dit instrumentarium willen we ook gebruiken om oplossingen te zoeken, omdat we de stapeling van het toezicht (inclusief tucht) willen beperken.
- Wij zetten ons in voor duurzame inzetbaarheid van onze mensen, die wij willen binden en boeien:
 - Wij willen onze medewerkers door coaching (op het vak en als individu) blijven ontwikkelen en hen voeden met het vakmanschap dat nodig is om als jeugd- beschermer te kunnen werken.
 - We organiseren een verantwoorde omvang van de caseload met een zorgvuldige opbouw. Het inwerken en opleiden van nieuwe medewerkers vraagt ook tijd van de huidige medewerkers.

- Als GI willen we breed inzetbaar zijn door het kunnen leveren van de juiste medewerker(s) en expertise die het gezin vraagt. Hierbij willen we rekening houden met de grenzen en affiniteit van medewerkers en de diverse specialismen binnen de organisatie borgen.
 - We bevorderen kennisuitwisseling en faciliteren het samen leren.
 - We zorgen voor passende en aantrekkelijke arbeidsvoorwaarden.
-
- Als organisatie zijn we collegiaal en staan we naast de medewerker (ook bij tuchtzaken en klachten): we willen samen leren.
 - Op korte termijn zoeken we met elkaar en onze partners in het netwerk (met name Veilig Thuis en de Raad voor de Kinderbescherming) naar oplossingen om het verloop te verlagen en het tekort aan personeel op te lossen.
 - Wij zetten ons in voor de veiligheid van onze medewerkers. Te vaak hebben die te maken met agressie, bedreiging, intimidatie en zelfs geweld. We vinden dit onacceptabel. Wij zijn een uitvoerend onderdeel van onze rechtsstaat en onze medewerkers mogen geen hinder ervaren van bedreigingen en geweld.

Deze punten sluiten aan bij de actielijn *Investeren in vakmanschap*.

Al deze ontwikkelpunten samen vormen onze kwaliteitsagenda voor 2020 en 2021. Als lerend platform nemen wij onze verantwoordelijkheid om de motor te zijn in het samen met ervaringsdeskundigen enerzijds en ons professionele netwerk anderzijds antwoorden te vinden op deze uitdagingen.

Bijlage

Dit visiedocument is tot stand gekomen op basis van diepte-interviews tussen 12 juni en 9 juli 2019 met de volgende personen¹³ :

- Jeugdbescherming Regio Amsterdam (JBRA) - Claire Vlug en Sigrid van de Poel;
- Stichting Partners voor Jeugd - Erik Heijdelberg;
- Samen Veilig Midden-Nederland - Tanno Klijn;
- St. Leger des Heils Jeugdbescherming & Reclassering - Hans Martin Don;
- Jeugdbescherming Brabant - René Meuwissen;
- Bureau Jeugdzorg Limburg - Nico Plitscher;
- Jeugdbescherming West - Astrid Rotering;
- Coöperatie Briedis Jeugdbeschermers - Corina Schenk;
- Jeugdbescherming Rotterdam Rijnmond (JBRR) Arina Kruithof en Shirley Davis;
- Stichting Intervence - Gert Cazemier;
- Regiecentrum Bescherming en Veiligheid - Marianne Sinot;
- Jeugdbescherming Noord - Nathalie Kramers;
- Jeugdbescherming Gelderland - Arno Lelieveld;
- Jeugdbescherming Overijssel - Peter Palsma.

De opbrengsten uit de interviews zijn teruggegeven aan een vertegenwoordiging van geïnterviewde personen en medewerkers van Jeugdzorg Nederland op 11 juli 2019. Daarna is er met alle betrokkenen stapsgewijs verder gewerkt aan de totstandkoming van deze visie.

¹³ In willekeurige volgorde.

Dit stuk is opgesteld in samenwerking met BMC.

Oktober 2019

